

გ ა დ ა ზ ჰ კ ა ტ ი ლ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

17 დეკემბერი, 2010 წელი

ქ.ქუთაისი

შესავალი ნაზილი

ქუთაისის საქალაქო სასამართლო
სასამართლოს დასახელება

მოსამართლე გოჩა აბუსერიძე

სხდომის მდივანი ზათუნა ცნობილაძე

მოსარჩელე
წარმომადგენლები
მოპასუხე
წარმომადგენელი

საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების
მარეგულირებელი ეროვნული კომისია;
ალექსი მახარობლიძე;

დავის საგანი:

ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის
ბათილად ცნობა და ქმედების განხორციელების
დავალდებულება;

აღმოჩენილობითი ნაზილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

- 1.1. ბათილად იქნას ცნობილი საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების
მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2009 წლის 7 ოქტომბრის №4/01-23/68-
1628 ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი;
- 1.2. დაევალოს საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელ
ეროვნულ კომისიას ქმედების განხორციელება, კერძოდ 2009 წლის 18 აგვისტოს
განცხადებით მოთხოვილი საჯარო ინფორმაციის გაცემა.

მოსარჩელის განმარტებით, 2009 წლის 18 აგვისტოს განცხადებით მიმართა

- საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისიას და საჯარო ინფორმაციის სახით მოითხოვა:
1. საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარისა და კომისიის წევრების სია, ხელფასისა და პრემიების ოდენობის მითითებით 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე);
  2. თანამშრომელთა სია მათი თანამდებობების მითითებით და თითოეული თანამშრომლის ხელფასებზე, პრემიებსა და ჯილდოებზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე);
  3. საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარისა და კომისიის წევრების სამივლინებო ხარჯები 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე);
  4. თითოეული თანამშრომლის სამივლინებო ხარჯები 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე);
  5. თანამშრომელთა სატელეფონო საუბრებზე (მათ შორის მობილური ტელეფონი) ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში;
  6. თანამშრომელთა მიერ სამსახურის ავტომანქანით (ავტომანქანებით) მომსახურებაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში;
  7. თანამშრომელთა მიერ ბენზინის შესყიდვაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში;
  8. თანამშრომელთა მობილური ტელეფონებისა და ავტომობილების შესყიდვაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში(ცალ-ცალკე);

მოსარჩელემ მიუთითა, რომ ადმინისტრაციული ორგანოს მხრიდან მოწოდებული იქნა მხოლოდ კომისიის წევრთა და თანამშრომელთა სია, სხვა ინფორმაციის გაცემაზე კი დაუსაბუთებლად ეთქვა უარი, რასაც საქართველოს ზოგადი გაცემაზე კი დაუსაბუთებლად ეთქვა უარი, რასაც საქართველოს კონფიდენციალური კოდექსის მესამე თავის უხეშ დარღვევად მიიჩნევს. ამასთან ადმინისტრაციული კოდექსის მესამე თავის უხეშ დარღვევად მიიჩნევს. ამასთან მოსარჩელის განმარტებით, განცხადებით მოთხოვილი ინფორმაციის მიუწოდებლობა წარმოადგენს ინფორმაციის თავისუფლების უფლების დარღვევას, რომელიც გამოხატვის თავისუფლების უფლების ნაწილია, რაც ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-10 მუხლით, სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებათა საერთაშორისო პაქტის მე-19 მუხლით, საქართველოს კონსტიტუციის 24-ე მუხლით და „სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-12 მუხლით დაცულ ფასეულობას წარმოადგენს (იხ. ს.ფ. 4-7, სხდომის ოქმი ს.ფ. 52-56; 63-66; 94);

2. მოპასუხის პოზიცია

- 2.1. საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი კომისიის წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და განმარტა, მოსარჩელის მიერ მოთხოვილი ინფორმაცია შეიცავს პერსონალურ მონაცემებს, რასთან დაკავშირებით საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 37-ე

მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად წარმოდგენილი არ ყოფილა ამ პირთა თანხმობები. ამასთან აღნიშნა, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვილი საჯარო ინფორმაცია არ იყო დამუშავებული და მისი გასაცემად დამუშავება მოითხოვდა დიდ დროს და იგი შეაფერხებდა კომისიის საქმიანობას, რაც სხვა პირთა უფლებების დარღვევას გამოიწვევდა. ამასთან განმარტა, რომ საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის ბიუჯეტი წარმოადგენს ღიას, რის გამოც იგი, მათ შორის კომისიის შემოსავალი და ხარჯვითი ნაწილი ასახულია კომისიის ვებ-საიტზე გამოქვეყნებულ 2008 და წლის წლიურ ანგარიშში, რითაც შეეძლო ეხელმძღვანელა მოსარჩელეს (იხ. ს.ფ. 30-31, სხდომის ოქმი ს.ფ. 56, 94);

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. დადგენილია, რომ მოსარჩელემ 2009 წლის 18 აგვისტოს განცხადებით მიმართა საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიას და საჯარო ინფორმაციის სახით მოითხოვა: საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარისა და კომისიის წევრების სია, ხელფასისა და პრემიების ოდენობის მითითებით 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე), თანამშრომელთა სია მათი თანამდებობების მითითებით და თითოეული თანამშრომლის ხელფასებზე, პრემიებსა და ჯილდოებზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე), საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარისა და კომისიის წევრების სამივლინებო ხარჯები 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე), თითოეული თანამშრომლის სამივლინებო ხარჯები 2008 წლის განმავლობაში (ცალ-ცალკე), თანამშრომელთა სატელეფონო საუბრებზე (მათ შორის მობილური ტელეფონი) ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში; თანამშრომელთა მიერ სამსახურის ავტომანქანით (ავტომანქანებით) მომსახურებაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში; თანამშრომელთა მიერ ბენზინის შესყიდვაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში; თანამშრომელთა მობილური ტელეფონებისა და ავტომობილების შესყიდვაზე ბიუჯეტიდან დახარჯული თანხის ოდენობა 2008 წლის განმავლობაში(ცალ-ცალკე), რაც დაკმაყოფილდა ნაწილობრივ და მოსარჩელეს გადაეცა მხოლოდ კომისიის წევრთა და თანამშრომელთა სია;

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებები (იხ. სხდომის ოქმი, ს.ფ. 56, 63-66, 94);
- 2009 წლის 18 აგვისტოს განცხადება (იხ. ს.ფ. 14-15);
- საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული

27

კომისიის აღმასრულებელი დირექტორის მოადგილის 2009 წლის 01 სექტემბრის №4/01-23/62-1460 წერილი და მისი დანართი (იხ. ს.ფ. 16).

3.1.2. დადგენილია, რომ

და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის აღმასრულებელი დირექტორის მოადგილის 2009 წლის 01 სექტემბრის №4/01-23/62-1460 ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმის ნაწილში 2009 წლის 07 ოქტომბრის №4/01-23/68-1628 წერილით არ დაკმაყოფილდა;

საჩივარი საქართველოს ენერგეტიკისა

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტებები (იხ. სხდომის ოქმი, ს.ფ. 56, 63-66, 94);
- ადმინისტრაციული საჩივარი (იხ. ს.ფ. 20-27);
- 2009 წლის 07 ოქტომბრის №4/01-23/68-1628 წერილი (იხ. ს.ფ. 28).

სამოზიგაციო ნაზილი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სარჩელის განხილვის, მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის, მათი წარმომადგენლების სამართლებრივი პოზიციის გაანალიზებისა და დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასების საფუძველზე სასამართლო მიიჩნევს, რომ ანა შალამბერიძის სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუცია, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენცია, სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ“ საერთაშორისო პაქტი, „სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების შესახებ“ საქართველოს კანონი, „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ საქართველოს კანონი, „დამოუკიდებელი ეროვნული მარეგულირებელი ორგანოების შესახებ“ საქართველოს კანონი, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სიტყვა "ინფორმაცია" მომდინარეობს ლათინური სიტყვისაგან ("information") და განმარტებას, შეტყობინებას, რაიმე მდგომარეობის, მომხდარი ამბის, ვისიმე მოღვაწეობის ცნობებას ნიშნავს. ინფორმაცია არის ცნობები იმ პირების, ობიექტების, ფაქტების, მოვლენებისა და პროცესების შესახებ, რომელთა მოძიებასაც ვახდენთ საჭიროების შემთხვევაში და მათი აქტუალურობა ინფორმაციის შემგროვებელი პირის სუბიექტურ დამოკიდებულებაში გამოიხატება.

საჯარო ინფორმაცია კი ეს არის ისეთი სახის მონაცემების ერთობლიობა, რომლის საჯაროობა, საქვეყნოობა, ღიაობა და ზელმისაწვდომობა გარანტირებულია სახელმწიფოს მიერ გარდა კანონით გათვალისწინებული შეზღუდვებისა, რაც კერძო და საჯარო ინტერესთა პროპორციულობის გათვალისწინებით ემსახურება სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველყოფას, ჯანმრთელობის, სხვათა უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვას.

სასამართლო განმარტავს, რომ ინფორმაციის თავისუფლად მიღების და გავრცელების უფლება გარანტირებულია საქართველოს უზენაესი კანონით საქართველოს კონსტიტუციით, რომლის 24-ე მუხლის პირველი პუნქტის თანახმად, ყოველ ადამიანს აქვს უფლება თავისუფლად მიღონ და გაავრცელონ თავისი აზრი ზეპირად, წერილობით ან ინფორმაცია, გამოთქვას და გაავრცელონ თავისი აზრი ზეპირად, წერილობით ან სხვაგვარი საშუალებით.

საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, საქართველოს კონსტიტუციის უფლება აქვს კანონით დადგენილი წესით საქართველოს ყოველ მოქალაქეს უფლება აქვს კანონით დადგენილი წესით გაეცნოს სახელმწიფო დაწესებულებებში მასზე არსებულ ინფორმაციას, აგრეთვე იქ არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავენ სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას. ამავე მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია, რომელიც დაკავშირებულია ადამიანის ჯანმრთელობასთან, მის ფინანსებთან ან სხვა კერძო თანხმობის გარეშე, გარდა კანონით დადგენილი შემთხვევებისა, როდესაც ეს თანხმობის გარეშე, გარდა კანონით დადგენილი შემთხვევებისა, როდესაც ეს აუცილებელია სახელმწიფო უშიშროების ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უზრუნველსაყოფად, ჯანმრთელობის, სხვათა უფლებებისა და თავისუფლებების დასაცავად.

სასამართლო მიუთითებს, რომ საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ საქართველოს კონსტიტუციის 24-ე და 41-ე მუხლებთან დაკავშირებით 2008 წლის 30 ოქტომბრის №2/3/406,408 გადაწყვეტილებაში განმარტა, რომ „საქართველოს კონსტიტუციის 24-ე მუხლისაგან განსხვავებით, რომლითაც გარანტირებულია ინფორმაციის “თავისუფალი გავრცელება და მიღება საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი წყაროებიდან, ინფორმაციის მატარებლებიდან, რომლებიც გამოსადევია ინფორმაციის მოპოვებისა და გავრცელებისათვის“ გადაწყვეტილება 2/2-398 - II,14), საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლი (გადაწყვეტილება 2/2-398 - II,14), საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის აწესრიგებს ინფორმაციის მოპოვებას საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი არ აწესრიგებს ინფორმაციის მოპოვებას საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი არ წარმოადგენს ამგვარ წყაროებს. სახელმწიფო დაწესებულებები არ წარმოადგენს ამგვარ წყაროებს. საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის ყურადღების ცენტრში მოქცეულია სწორედ სახელმწიფო დაწესებულებებში და ოფიციალურ ჩანაწერებში არსებული ინფორმაცია. ამ ინფორმაციაზე ხელმისაწვდომობის კონსტიტუციურსამართლებრივი რეჟიმი, რა თქმა უნდა, განსხვავდება საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი ინფორმაციის წყაროებიდან ინფორმაციის მიღების სამართლებრივი რეჟიმისაგან“.

გარდა საქართველოს კონსტიტუციისა, აზრის გამოხატვის თავისუფლება, როგორც ადამიანის უფლებათა შორის უმნიშვნელოვანესი და ფუნდამენტური უფლება გარანტირებულია არაერთი საერთაშორისო აქტით, მათ შორის აღსანიშანავია ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენცია, რომელიც ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს განმარტებით წარმოადგენს ადამიანის უფლებათა დაცვის კონსტიტუციურ დებულებას. კონვენციის მე-10 საჯარო წერსრიგის დაცვის კონსტიტუციურ დებულებას. კონვენციის მე-10 მუხლი აღიარებს ადამიანის უფლებას, გააჩნდეს საკუთარი შეხედულება, მიიღოს ან გაავრცელოს ინფორმაცია ან იდეები საჯარო ხელისუფლების ჩაურევლად და სახელმწიფო საზღვრების მიუხედავად. თუმცა დასახელებული მუხლის მე-2 ნაწილის მოცემულობიდან გამომდინარე, კონვენციის მე-10 მუხლით დაცული უფლება არ წარმოადგენს აბსოლიტურ უფლებას, რადგან იგი შეიძლება დაექვემდებაროს კანონით დადგენილ ისეთ წესებს, პირობებს, შეზღუდვებს ან სანქციებს, რომლებიც აუცილებელია დემოკრატიულ საზოგადოებრივი უსაფრთხოების უშიშროების, ტერიტორიული მთლიანობისა ან საზოგადოებრივი უსაფრთხოების ინტერესებისათვის, საზოგადოებრივი უწესრიგობის თუ დანაშაულის აღსაკვთად, ჯანმრთელობის ან მორალის დაცვის მიზნით, სხვათა უფლებების ან ღირსების დასაცავად, საიდუმლოდ მიღებულ ინფორმაციის გამედავნების თავიდან ასაცილებლად, ანდა სასამართლოს ავტორიტეტისა და მიუკერძოებლობის უზრუნველსაყოფად.

ასეთივე განმარტებას იძლევა სამოქალაქო და პოლიტიკური უფლებების შესახებ საერთაშორისო პაქტიც, რომლის მე-19 მუხლის მე-2 პუნქტის მიხედვით, თითოეულ ადამიანს აქვს უფლება თავისუფლად გამოთქვას თავისი აზრი; ეს უფლება შეიცავს თავისუფლებას, რომ სახელმწიფო საზღვრების მიუხედავად ეძიოს, მიიღოს და გაავრცელოს ყოველგვარი ინფორმაცია ზეპირად, წერილობით თუ პრესისა და გამოხატვის მხატვრული ფორმების საშუალებით ან სხვა საშუალებით საკუთარი არჩევანით.

დასახელებული მუხლის მე-3 პუნქტის მიხედვით, ამ მუხლის მე-2 პუნქტით გათვალისწინებული უფლებებით სარგებლობა განსაკუთრებულ მოვალეობას და განსაკუთრებულ პასუხისმგებლობას აკისრებს. მაშასადამე, იგი შეიძლება დაკავშირებული იყოს ზოგიერთ შეზუდვასთან, რომლებიც უნდა იყოს კანონით დადგენილი და აუცილებელი სხვა პირთა უფლებებისა და რეპუტაციის პატივისცემისათვის და სახელმწიფო უშიშროების, საზოგადოებრივი წესრიგის, მოსახლეობის ჯანმრთელობისა თუ ზნეობის დასაცავად.

საქართველოს კონსტიტუციით რეგლამენტირებული საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის ზემოაღნიშნული ზოგადი პრინციპი კონკრეტიზირებულია ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავის („ინფორმაციის თავისუფლება“) სამართლებრივ მოწესრიგებაში. აღნიშნული თავის 28-ე მუხლი იმეორებს კონსტიტუციურ ნორმას, რომ საჯარო ინფორმაცია ლიაა, გარდა კანონით

100

გათვალისწინებული შემთხვევებისა და დადგენილი წესით სახელმწიფო, კომერციულ და პირად საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციისა.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის მოთხოვნა ვრცელდება ნებისმიერ საჯარო დაწესებულებაზე. საჯარო დაწესებულებაში დაცული ინფორმაციის ღიაობა პრეზუმირებულია გარდა კანონით გათვალისწინებული საგამონაკლისო შემთხვევებისა. სწორედ ერთ-ერთ ასეთ შემთხვევას საჯარო დაწესებულებაში დაცული პირად საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაცია წარმოადგენს, რადგანაც პირად ცხოვრებაში ჩაურევლობა გარანტირებულია საქართველოს კონსტიტუციით და მისი გასაიდუმლოება ემსახურება ზოგადად პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობას და კონკრეტულად კი – კერძო სფეროსთან დაკავშირებული საკითხების კონფიდენციალობის დაცვას.

სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი არ ადგენს „პირადი საიდუმლოების“ ლეგალურ დეფინიციას. იგი არეგულირებს მხოლოდ პერსონალური მონაცემების პირად საიდუმლოებად მიჩნევის საკითხს (სზაკ-ის 271-ე მუხლი) და ადგენს საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის/განსაიდუმლოების წესს (სზაკ-ის 31-ე, 44-ე და 48-ე მუხლები).

პირადი საიდუმლოების ზოგად განმარტებას იძლება „სიტყვისა და გამოხატვის თავისუფლების შესახებ“ საქართველოს კანონი, რომლის პირველი მუხლის „ნ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, პირადი საიდუმლოება განმარტებულია როგორც პირადი ფასეულობის მქონე ინფორმაცია, რომლის საიდუმლოობის დაცვასაც მოითხოვს კანონი, აგრეთვე, ყველა ის ინფორმაცია და გარემოება, რომელთან დაკავშირებითაც ადამიანს აქვს კერძო ცხოვრების ხელშეუხებლობის გონივრული მოლოდინი.

საკონსტიტუციო სასამართლომ 2008 წლის 30 ოქტომბრის №2/3/406,408 გადაწყვეტილებაში აღნიშნა, რომ ფინანსებთან დაკავშირებულ ინფორმაციაში არ იგულისხმება ინფორმაცია, რომელიც მხოლოდ ფულს ან ფულად ურთიერთობებს შეეხება და სრულ ან ნაწილობრივ წარმოდგენას გვიქმნის პირის ფინანსურ მდგომარეობაზე. ფინანსებთან დაკავშირებულ ინფორმაციაში უნდა ვიგულისხმოთ მონაცემები, რომლებიც პირდაპირ ან ირიბად ასახავს პირის კერძო სფეროს მატერიალურ მხარეს, მისი არსებობის თუ საქმიანობის მატერიალურ საფუძვლებს, ამ ინფორმაციის დაცვის პატივსადები კონსტიტუციური ინტერესი არსებობს, რამდენადაც კერძო საკითხები გარდა არამატერიალურისა, მატერიალურ მხარეებსაც მოიცავს. ამ სფეროში ინფორმაციის საიდუმლოების დაცვას არანაკლები და ხშირ შეთხვევაში მეტი მნიშვნელობაც კი აქვს იმ პირისათვის, ვისაც შეეხება ინფორმაცია.

ამდენად ცალსახაა, რომ ზელფასთან, პრემიასთან და სარჩელში მითითებულ სხვა საკითხებთან დაკავშირებით მოთხოვილი ინფორმაცია მიეკუთვნება საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარავების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თანამშრომელთა ფინანსურ და კერძო საკითხებს და შესაბამისად მათ პირად საიდუმლოებას, რომელიც შესაბამისი პირის თანხმობის გარეშე ან კანონით გათვალისწინებული შემთხვევის გარდა არ არის ზელმისაწვდომი მესამე პირთათვის და მისი დაცულობა გარანტირებულია კანონით.

ამასთან სასამართლო აღნიშნავს, რომ კანონმდებელმა იმოქმედა რა საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის მე-2 პუნქტის „საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ საქართველოს კანონით საყოველთაოდ ზელმისაწვდომი და გამჭვირვალე გახადა თანამდებობის პირთა ქონებრივი და საფინანსო მდგომარეობის შესახებ მონაცემები; ხოლო საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 44-ე მუხლის შესაბამისად, კანონმდებელმა ზელმისაწვდომი გახადა თანამდებობის პირთა პირად საიდუმლოებას მიეკუთვნებული პერსონალური მონაცემები.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 27-ე მუხლის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, ინფორმაციის თავისუფლების თავის მიზნებისთვის თანამდებობის პირს წარმოადგენს "საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-2 მუხლით გათვალისწინებული თანამდეობის პირი, რომლის პირველი პუნქტის „ს“ ქვეპუნქტის შესაბამისად კანონმდებელმა თანამდებობის პირს საქართველოს დამოუკიდებელი მარეგულირებელი კომისიის წევრი (და არა მასში დასაქმებული სხვა თანამშრომელი) მიაკუთვნა.

"საჯარო სამსახურში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ" საქართველოს კანონის მე-19 მუხლის პირველი პუნქტის შესაბამისად, ნებისმიერ პირს აქვს უფლება, მოითხოვოს, მიიღოს თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის ასლი და გაეცნოს მას, გარდა დეკლარაციაში ასახული პირადი ნომრისა, მუდმივი საცხოვრებელი ადგილის მისამართისა და ტელეფონის ნომრისა და დეკლარაციის საიდუმლო გრაფისა, ხოლო მე-2 პუნქტის მიხედვით, არ შეიძლება დაწესდეს ან შეიქმნას რამე დაბრკოლება დეკლარაციის ასლის მისაღებად.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 43-ე მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის თანახმად, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია შეაგროვოს, დაამუშაოს და შეინახოს მხოლოდ ის მონაცემები, რომელთა შეგროვების უფლებას მას პირდაპირ და უშუალოდ ანიჭებს კანონი და რომლებიც აუცილებელია ამ საჯარო დაწესებულების მიერ საკუთარ უფლებამოსილებათა განსახორციელებლად, ხოლო „ი“ ქვეპუნქტის მიხედვით—პერსონალური მონაცემების სხვისთვის გადაცემამდე კიდევ ერთხელ მიიღოს ყველა გონივრული ზომა იმის გადასამოწმებლად, არის თუ არა ისინი ზუსტი, საქმესთან კავშირში მყოფი, დროული და სრული;

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-2 მუხლის „ნ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია, რომელიც შეიცავს სახელმწიფო, კომერციულ ან პირად საიდუმლოებას, მიეკუთვნება საიდუმლო ინფორმაციას.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 27-ე მუხლის „ზ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, საჯარო მონაცემთა ბაზა არის საჯარო დაწესებულების ან საჯარო მოსამსახურის მიერ სისტემურად შეგროვებული, დამუშავებული და შენახული მონაცემები;

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო განმარტავს, რომ საჯარო ინფორმაცია თვიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო და აუდიოჩანაწერები) ანუ საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია. ამდენად, საჯარო ინფორმაციას უნდა გააჩნდეს მატერიალური ხასიათი და დაცული უნდა იყოს საჯარო დაწესებულებაში, ამასთან, მისი ამ სახით მოძიებისა და შექმნის ვალდებულება უნდა გააჩნდეს კონკრეტულ საჯარო დაწესებულებას. ამასთან საჯარო ინფორმაციას განეკუთვნება მხოლოდ ის ინფორმაცია, რომელიც საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 35-ე მუხლის შესაბამისად, საჯარო დაწესებულების მიერ სავალდებულო წესით შეიტანება ამ დაწესებულებაში არსებულ საჯარო ინფორმაციის საჯარო რეესტრში.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ „დამოუკიდებელი ეროვნული მარეგულირებელი ორგანოების შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისია არის დამოუკიდებელ მარეგულირებელ ორგანო, რომლის მიზანს ეკონომიკის სხვადასხვა სფეროებში ღიცენზის მფლობელთა და მომხმარებელთა ინტერესების დაბალანსების უზრუნველყოფა, მომსახურებისა და საქონლის ეფექტიანი ფასწარმოქმნა და მიწოდება წარმოადგენს.

„დამოუკიდებელი ეროვნული მარეგულირებელი ორგანოების შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-17 მუხლის მიხედვით, დამოუკიდებელი მარეგულირებელი ორგანო საჯაროდ აქვეყნებს თავისი საქმიანობის ანგარიშს და ფინანსური აუდიტის შედეგებს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ თანამდებობის პირებთან დაკავშირებით პირადი საიდუმლოების შემცველი ინფორმაციის საჯარობა ემსახურება პირის

ლეგიტიმურ მიზანს-ფლობდეს ინფორმაციას სახელმწიფო დაწესებულებებში მომუშავე თანამდებობის პირთა შესახებ, რაც თანამდებობის პირთა ქონებრივი და საფინანსო მდგომარეობის შესახებ დეკლარაციის ღიაობით მიღწევა, ამ მონაცემების გაცემის კანონით გათვალისწინებული ვალდებულება კი არა საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნულ კომისიას, არამედ საჯარო სამართლის იურიდიულ პირს – საჯარო სამსახურის ბიუროს გააჩნია. ამასთან სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისიას 2008 წლის ბიუჯეტი-შემოსავალი და ზარჯვითი ნაწილი გამოქვეყნებული აქვს ვებ-გვერდზე (იხილეთ <http://www.gnerc.org/uploads/angarishi%202008.pdf>), რომლის გაცნობითაც ასევე შესაძლებელია მოსარჩელის ლეგიტიმური მიზნის მიღწევა.

ამდენად, სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელის მიერ პირად საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციის გაცემასთან დაკავშირებით აღმინისტრაციულ ორგანოში წარდგენილ განცხადებას არ ახლდა შესაბამის პირთა კანონით გათვალისწინებული თანხმობა, რის გამოც საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისიას არ გააჩნდა მათი გაცემის უფლებამოსილება, ხოლო კომისიის წევრთა მიმართ არსებულ ინფორმაციასთან მიმართებაში მოსარჩელის ლეგიტიმური მიზნის მიღწევა სავსებითაა შესაძლებელი საჯარო სამსახურის ბიუროში მათ შესახებ არსებული დეკლარაციების გაცნობით, რის გამოც ამ მიმართებით საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე ვალდებულ პირად არ შეიძლება მიჩნეული იქნეს საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისია; ხოლო რაც შეეხება სარჩელში წარმოდგენილ დანარჩენ მოთხოვნებს, მათი იმ ფორმით შექმნა და დამუშავება, რასაც მოსარჩელე ითხოვს, არ წარმოადგენს კანონით გათვალისწინებულ მოპასუხის პირდაპირ და უშუალო უფლებას და ამ საჯარო დაწესებულების მიერ საკუთარ უფლებამოსილებათა განსახორციელებლად აუცილებელ საჭიროებას. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო თვლის, რომ არ არსებობს სასარჩელო მოთხოვნის დაკმაყოფილების ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები.

7. საპროცესო ზარჯვები

მოსარჩელეს გადახდილი აქვს სახელმწიფო ბაჟი 100 ლარი (იხ. ს.ფ. 37), რაც უნდა დარჩეს გადახდილად სახელმწიფო ბიუჯეტში, ვინაიდან სარჩელი არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

სარეზოლუციო ნაზილი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს აღმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის პირველი, მე-12, 24-ე მუხლებით, საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 55-ე, 243-ე, 244-ე, 249-ე, 257-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა ფ ჰ ვ ი ტ ა

1. სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს;
2. მოსარჩელის მიერ სარჩელის აღმვრისას გადახდილი სახელმწიფო ბაჟი – 100 (ასი) ლარი ჩაითვალოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად;
3. წინამდებარე გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა პალატაში (მის. ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა №32) ქუთაისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით (მის. ქ.ქუთაისი, კუპრაძის ქუჩა №11) მხარეთათვის დასაბუთებული გადაწყვეტილების გადაცემიდან 14 დღის ვადაში.

მოსამართლე

გოჩა აბუსერიძე

